

Waar zijn de muizen gebleven?

Rob G. Bijlsma

Na een seizoen met jammerklachten en juichkreten, respectievelijk van boeren en roofvogelaars, is iedereen weer overgegaan tot de orde van de dag. De muizen in de eerste plaats, geheel volgens de verwachting. Vermeerdering kent zijn grenzen, en wij als roofvogelaars weten dat als geen ander. Na een topjaar volgt een daljaar, soms wat vertraagd maar toch. Lokaal in Friesland leken de muizen zich dit jaar nog te handhaven, wat muizenetende roofvogels aangrepen om vroeg met de eileg te beginnen en forse legsels te bakken. De vroege jongens hadden echter buiten de waard gerekend, want een zware storm op 31 maart verwoestte een fors aantal nesten met inhoud. Het daaropvolgende slechte weer zorgde voor nieuwe verliezen, bovenop omvangrijke vergiftiging door mensen. Tegelijkertijd begon de stand van de veldmuis te kelderen, wat later dan in naastgelegen Drenthe maar met dezelfde gevolgen. In twee maanden tijd van hosanna naar kommer en kwel. Niets nieuws onder de zon. Het geeft maar aan dat roofvogels de speelbal zijn van toevallige omstandigheden (daar reken ik de vervolging niet toe, waar niets toevalligs aan zit). Het aardige van ons veldwerk is dat we van nabij meemaken hoe roofvogels een antwoord vinden op al die snel opeenvolgende veranderingen. Speelbal is daarom niet het goede woord: de rovers, en dat geldt voor alle levende organismen, zijn flexibele wezens die snel een antwoord vinden op veranderende omstandigheden. Of in ieder geval: een antwoord zoeken. Hoe ze dat doen, en hoe succesvol ze daarin zijn, dat is precies waar wij in geïnteresseerd zijn. Dat verveelt nooit.

Ondertussen hebben we een nieuwe voorzitter. Hanneke heeft de club vanaf 2004 onder haar hoede gehad, ruim tien jaar dus. In die periode is van alles de revue gepasseerd: vervolging, illegale handel, gedragscodes bosbeheer, erfvogels, eindeloos veel vragen van geïnteresseerden, landelijke dagen, meer of minder empatisch aangelegde personen, eigenwijze mannen, terreinbeheerders... Maar nu werd het tijd voor Boomvalken, Boomvalken en nog eens Boomvalken. In dit nummer alvast een voorshot op haar zoektocht naar wat de Boomvalk drijft. Ze blijft gelukkig actief in de werkgroep, maar haar voorzitterstaken worden overgenomen door Jan van Dijk. Jan is gepokt en gemazeld in de omgeving van Zwolle, waar hij in een groot onderzoeksgebied met gekleurringde Torenvalken werkt (naast nog veel meer). Geen onbekende voor onze leden en altijd al bezig geweest met voorlichting en adviezen (onder meer voor de gemeente Zwolle en in de Werkgroep Slechtvalk). Hartelijk dank Hanneke, en hartelijk welkom Jan!